

שלום לכולם, אני מאוד שמח שבאתם לחגוג איתי את בר המצווה שלי.

הנושא של הפרשה שלי, פרשת צו, הוא קורבנות. קודם כל הייתי רוצה להסביר לכם מה זה קורבן מבחינתי. קורבן זה מחיר שמישהו נאלץ לשלם. לפעמים הקורבן עוזר לו לקדם את המטרות שלו, ולפעמים לא. יש פעמים שמישהו נהיה קורבן לפעולות של אנשים אחרים בלי הצדקה. במקרה זה, הוא משלם מחיר מסוים על טעויות של אחרים.

לפעמים אדם יכול להקריב קורבן כדי לשפר את העולם עבור אחרים. למשל לוותר על תפקיד חשוב כדי לאפשר למישהו אחר להתקדם. המילה קורבן מזכירה לנו את המילה קרוב, וגם את המילה קרב. הקשר בין המילה קרב למילה קורבן מאוד ברור. מי שהולך לקרב, יכול להיות שיאלץ להקריב את עצמו למען המטרה שלו או למען ההגנה על העם.

איך קשורה המילה קרוב, או קירבה, או התקרבות? אני מאמין שלפעמים דרך הקרבה אישית אפשר להתקרב. למשל ההורים שלי. הם מאוד משקיעים בי ובפיתוח שלי, גם אם זה על חשבון הזמן החופשי שלהם או העבודה שלהם, וזה גורם לנו להיות יותר קרובים.

בפרשה שלי יש 3 סוגי קרבנות: קרבן חטאת - זה מצב בו מישהו עושה משהו רע אבל בלי להתכוון, כלומר בטעות. קרבן אשם - זה מצב בו מישהו עושה משהו רע למרות שהוא יודע שזה יכול להסב סבל. במצב כזה המחיר שצריך לשלם, הוא הרבה יותר גבוה.

קרבת מנחה - זה קרבת מתנה. זה קרבת שבו אני נותן מעצמי למען האחר. אם קרה לי דבר משמח, כמו למשל בר מצווה, אני יכול לתת מעצמי איזה שהוא סכום כסף או משהו בעל ערך בחזרה לעולם כדי להגיד תודה על מה שקיבלתי. למשל אם אני רואה הומלס, אני יכול לבחור לתת לו כסף כי אני יודע שלי יש ולו אין והוא כנראה יותר רעב ממני. בקרבת מנחה, אני מחליט כמה אני נותן. זה רק שלי מול העולם או מול הבורא.

מבין שלושת סוגי הקרבות, אני הכי אוהב את הרעיון של קרבת מנחה, שבו אני לא חייב לתת, וזה לא קרבת בגלל שעשיתי מעשה רע, אלא בזכות זה שעשיתי מעשה טוב.

תודה שבאתם.